

Referat despre viata sociala si ocupatiile in epoca preistorica - a doua parte

Deși există deja o categorie semispecializată de mesetugari, nu se poate totuși vorbi încă de o adevărată diviziune a muncii, întrucât aceste categorii continuau să se ocupe și deci să se întrețină din vânatoare și pescuit, din agricultură și din creșterea vitelor. "Specialistul" exclusiv, omul specializat întreținut și hrănit din excedentul de hrană al grupului în schimbul produsului muncii sale specializate, omul deci care trăiește exclusiv din produsul abilității sau al "specialității" sale, va apărea în era metalelor și a practicării mai întinse a olăritului cu ajutorul rotii olăritului.

O categorie oarecum specializată tipică pentru epoca bronzului, este adevărat, clar că își face apariția încă în neolitic este cea a săpătorilor care extrageau silixul necesar confecționării uneltelor. În acest scop se săpau puturi până la o adâncime de 16 m. Din fundul putului pornea, orizontal, o foarte scundă galerie de exploatare. În Lutlanda s-au găsit 25 de asemenea puturi datând din mileniul al III-lea î.e.n.; iar în Anglia (la Grime's Graves), pe o suprafață de 13 ha s-au găsit urmele a nu mai puțin de 366 de puturi de exploatare a silixului, datând din milenii al III-lea și al II-lea î.e.n., perioada local neolitică.

Nu putem ști cu precizie, dar putem bănui că într-o asemenea societate în care apar deja manifestări războinice și chiar așezări fortificate (în faza premergătoare epocii metalelor), se va fi produs și o diferențiere socială pe baza unei funcții militare cu caracter ocazional sau permanent.

Și sub raport sanitar, epoca neolitică prezintă deosebiri notabile față de paleolitic. Folosirea vaselor de lut ars a permis o coacere mai completă a alimentelor. Odată cu aceasta, însă, prin distrugerea elementelor naturale, prin distrugerea vitaminelor au apărut diferite avitaminoze ca rahitismul, pelagra, scorbutul, etc. De asemenea, au apărut acum și cariile dentare. Pe de altă parte, aglomerările din așezările de tip nou sătele au favorizat contaminările. Examenul osteologic al scheletelor din epoca neolitică arată că tuberculoza a început să fie destul de răspândită. Sifilisul în schimb (care de asemenea lasă determinări pe sistemul osos) nu este atestat de scheletele nici unei stațiuni neolitice din Europa, Asia sau Africa.

Apărea în această epocă (și în mezolitic) și o nouă patologie: cea a unor boli ale sistemului nervos. Pentru tratarea lor interveni "neurochirurgii" vrăcii care efectuau trepanții pe viu. Zecile de craniuri trepanate descoperite până act riscurile de hemoragie sau de infecție să fie cât mai reduse. Rezultatul unor astfel de intervenții, evident că nu-l putem cunoaște; în orice caz, multe dintre orificiile (circulare sau rectangulare) practicate cu ajutorul unei lame de diorită sau obsidiană, prezintă o cicatrizare perfectă a conturului osos: ceea ce înseamnă cel puțin că bolnavul a supraviețuit operației. Probabil că era vorba mai degrabă de un rit magic ceea ce însă nu exclude ipso facto și un eventual efect terapeutic pozitiv. Era un rit derivat din concepția potrivit căreia orice boală și cu atât mai mult o boală a sistemului nervos se datorează acțiunii unor forțe oculte malefice, care trebuiau exorcizate pe calea magiei.